

Європейська конвенція про міжнародну дійсність кримінальних вироків (ETS N 70)

(Гаага, 28 мая 1970 года)

Дата підписання: 09.06.2000
Дата ратифікації: 26.09.2002
Дата набуття чинності: 12.06.2003

Держави-члени Ради Європи, які підписали цю Конвенцію,

Вважаючи, що боротьба із злочинністю, яка все більше стає міжнародною проблемою, вимагає використання сучасних та ефективних методів у міжнародному масштабі;

Впевнені у необхідності проводити спільну кримінальну політику, спрямовану на захист суспільства;

Усвідомлюючи необхідність поваги до людської гідності та сприяння реабілітації правопорушників;

Зважаючи на те, що метою Ради Європи є досягнення більшої єдності між її членами;

Домовились про таке:

Частина I - Визначення

Стаття 1

Для цілей цієї Конвенції:

(а) "Європейське судове рішення у кримінальній справі" означає будь-яке остаточне рішення, винесене кримінальним судом Договірної Сторони в результаті кримінального провадження;

(b) "Злочин" включає, крім дій, що регулюються кримінальним законодавством, дії, що регулюються правовими положеннями, переліченими в Додатку II до цієї Конвенції, за умови, що коли ці положення надають компетенцію адміністративному органу, у особи, якої це стосується, повинна існувати можливість розгляду справи у суді;

(с) "Вирок" означає встановлення санкції;

(d) "Санкція" означає будь-яке покарання чи інший захід, ясно накладений на особу, стосовно злочину, в Європейському судовому рішенні у кримінальній справі, чи в "ordonance penale";

(e) "позбавлення прав" означає будь-яке позбавлення чи призупинення права, або будь-яке обмеження чи втрату правоздатності;

(f) "Вирок, винесений у відсутність обвинуваченого (in absentia)" означає будь-яке рішення, що вважається таким згідно пункту 2 Статті 21,;

(g) "постанова у кримінальній справі (ordonance penale)" означає будь-яке з рішень, винесених в іншій Договірній Стороні та перелічених в Додатку III до цієї Конвенції.

Частина II - Виконання європейських судових рішень у кримінальних справах

Розділ 1 - Загальні положення

(a) Загальні умови виконання

Стаття 2

Ця Частина застосовується до:

- (a) санкцій, що включають позбавлення волі;
- (b) штрафів та конфіскацій;
- (c) позбавлення прав.

Стаття 3

1. Договірна Держава є компетентною у справах та за умов, викладених у цій Конвенції, виконувати санкцію, встановлену в іншій Договірній Державі, яка може виконуватися в цій останній Державі.
2. Ця компетенція може здійснюватися лише за запитом іншої Договірної Держави.

Стаття 4

1. Санкція може виконуватися іншою Договірною Державою тільки у разі, якщо згідно із її законодавством дія, за яку була встановлена санкція, була б злочином в разі її вчинення на її території, та особа, якій було встановлено санкцію, підлягала би покаранню, в разі якщо вона вчинила б цю дію там.
2. Якщо вирок стосується двох чи більше злочинів, не всі з яких відповідають вимогам пункту 1, Держава винесення вироку зазначає, яка частина санкції застосовується до злочинів, що відповідають таким вимогам.

Стаття 5

Держава винесення вироку може запитати іншу Договірну Державу виконати санкцію лише якщо виконано одну чи більше з наступних умов:

- (a) якщо засуджена особа постійно проживає в іншій Державі;
- (b) якщо виконання санкції в іншій Державі вірогідно покращить перспективи соціальної реабілітації засудженої особи;
- (c) якщо, в разі коли санкція передбачає позбавлення волі, санкція може бути виконана після виконання іншої санкції, що передбачає позбавлення волі, яку засуджена особа відбуває чи має відбути в іншій Державі;
- (d) якщо інша Держава є Державою походження засудженої особи і заявила про своє бажання прийняти відповідальність за виконання такої санкції;
- (e) якщо вона вважає, що вона сама не може виконати санкцію, навіть за допомогою видачі, а інша Держава може.

Стаття 6

У виконанні, запитаному згідно з попередніми положеннями, не може бути відмовлено цілком або частково, за винятком випадків:

(a) коли виконання суперечить основним принципам правової системи запитуваної Держави;

(b) коли запитувана Держава вважає, що злочин, за який винесено вирок, має політичний характер чи є суто військовим;

(c) коли запитувана Держава вважає, що існують істотні підстави для висновку про те, що винесення вироку чи його суворість обумовлені расовими, релігійними, національними міркуваннями чи політичними переконаннями;

(d) коли виконання суперечило б міжнародним зобов'язанням запитуваної Держави;

(e) коли діяння вже є предметом переслідування в запитуваній Державі чи коли запитувана Держава вирішує розпочати переслідування щодо цього діяння;

(f) коли компетентні органи запитуваної Держави вирішили не розпочинати переслідування чи припинили вже розпочате переслідування щодо того самого діяння;

(g) коли діяння було вчинено поза територію запитуючої Держави;

(h) коли запитувана Держава не може виконати санкцію;

(i) коли запит базується на Статті 5 (e) і жодна з інших умов, зазначених у цій Статті, не задовольняється;

(j) коли запитувана Держава вважає, що запитуюча Держава сама в змозі виконати санкцію;

(k) коли вік засудженої особи на час скоєння злочину був таким, що вона не могла б бути покарана в запитуваній Державі;

(l) коли згідно з законодавством запитуваної Держави накладена санкція вже не може бути виконана за строком давності;

(m) коли та в тій мірі, в якій вирок встановлює позбавлення прав.

Стаття 7

Запит про виконання не повинен задовольнятися, якщо виконання суперечить принципам, визнаним в Розділі 1 Частини III цієї Конвенції.

(b) Наслідки передачі виконання

Стаття 8

Для цілей пункту 1 Статті 6 та застереження, зазначеного в пункті (c) Додатка I до цієї Конвенції будь-яка дія, що перериває чи призупиняє перебіг строку давності, належним чином виконана органами Держави винесення вироку, вважається такою, що має такий самий ефект при обчисленні строку давності в запитуваній Державі згідно з законодавством цієї Держави.

Стаття 9

1. Засуджена особа, позбавлена волі в запитуючій Державі, яка була видана запитуваній Державі з метою виконання, не повинна переслідуватися, каратися чи позбавлятися волі з огляду на виконання вироку чи ордеру на арешт за будь-який злочин, скоєний до її передачі, окрім того, за який було призначено вирок, що підлягає виконанню, а також не повинна обмежуватися в своїй особистій свободі з будь-якої причини, окрім наступних випадків:

(а) коли Держава, яка її видає, дає згоду. Запит про згоду подається у супроводі усіх відповідних документів та правового запису будь-якої заяви обвинуваченої особи щодо злочину, про який йде мова. Згода надається, коли злочин, через який вона запитується, тягнув би за собою видачу відповідно до законодавства Держави, яка робить запит про виконання, чи коли екстрадиція виключалася б лише за причини розміру покарання;

(б) коли засуджена особа, маючи можливість залишити територію Держави, до якої вона була видана, не зробила цього протягом 45 днів після остаточного відбування покарання, чи повернулася на цю територію після того, як залишила її.

2. Однак, Держава, до якої звернуто запит про виконання, може вжити будь-який захід, необхідний для усунення особи із своєї території, чи будь-які заходи, необхідні згідно з її законодавством, включаючи заочний розгляд, аби уникнути будь-яких правових наслідків закінчення строку давності.

Стаття 10

1. Виконання регулюється законодавством запитуваної Держави і тільки ця Держава компетентна приймати усі відповідні рішення, такі як рішення про умовне звільнення.

2. Тільки запитуюча Держава має право приймати рішення за будь-яким зверненням про перегляд вироку.

3. Обидві Держави мають право амністії чи помилування.

Стаття 11

1. Якщо Держава винесення вироку зробила запит про виконання, вона сама вже не може починати виконання санкції, якої стосується запит. Однак, Держава винесення вироку може розпочати виконання, що включає позбавлення волі, коли засуджена особа вже утримується на території цієї Держави на час представлення запиту.

2. Право на виконання повертається до запитуючої Сторони:

(а) якщо вона відкликає свій запит, до того як запитувана Сторона повідомила її про свій намір вжити заходів за запитом;

(б) якщо запитувана Держава повідомляє про відмову вжити заходів за запитом;

(с) якщо запитувана Держава ясно відмовилася від свого права на виконання. Така відмова є можливою тільки якщо обидві Держави, яких це стосується, погодилися на це, або якщо виконання більш не можливе в запитуваній Державі. В останньому випадку, відмова, якої вимагає запитуюча Сторона, є обов'язковою.

Стаття 12

1. Компетентні органи запитуваної Держави припиняють виконання, як тільки вони дізнаються про будь-яке помилування, амністію чи заяву про перегляд вироку чи будь-яке інше рішення, через яке санкція більш не може виконуватися. Те саме стосується стягнення штрафу, коли засуджена особа сплатила його компетентному органу запитуючої Держави.

2. Запитуюча Держава без затримки повідомляє запитувану Державу про будь-яке рішення чи процесуальний захід, прийняті на її території, який призводить до припинення права на виконання згідно з попереднім пунктом.

(с) Різні положення

Стаття 13

1. Транзит через територію Договірної Держави затриманої особи, яка передається третій Договірній Державі на виконання цієї Конвенції, дозволяється на запит Держави, в якій утримується особа. Держава транзиту може вимагати отримання будь-якого відповідного документа, перш ніж приймати рішення за запитом. Особа, яка передається, залишається під вартою на території Держави транзиту, якщо Держава, з якої вона передається, не вимагає її звільнення.

2. Окрім випадків, коли передача запитується згідно зі Статтею 34, будь-яка Договірна Держава може відмовити у транзиті:

(а) на одній з підстав, згаданих в пунктах (b) та (с) Статті 6;

(b) на тій підставі, що особа, якої це стосується, є її власним громадянином.

3. Якщо використовується повітряний транспорт, застосовуються наступні положення:

(а) якщо не має наміру робити посадку, Держава, з якої має передаватися особа, може повідомити Державу, над чиєю територією має відбутися політ, що особа, про яку йдеться, передається згідно з цією Конвенцією. В разі незапланованої посадки, таке повідомлення має силу запиту про тимчасовий арешт, передбаченого пунктом 2 Статті 32, і робиться офіційний запит про транзит;

(b) якщо є намір посадки, робиться офіційний запит про транзит.

Стаття 14

Договірні Держави не вимагають одна від одної відшкодування будь-яких витрат, що виникли в результаті застосування цієї Конвенції.

Розділ 2 - Запити про виконання

Стаття 15

1. Всі запити, передбачені цією Конвенцією, мають бути складені у письмовій формі. Вони, а також всі необхідні для застосування цієї Конвенції повідомлення, надсилаються Міністерством юстиції запитуючої Держави до Міністерства юстиції запитуваної Держави, або, якщо Договірні Держави домовляються про це, безпосередньо органами запитуючої Держави до органів запитуваної Держави; вони повертаються тими ж каналами.

2. У невідкладних випадках, запити та повідомлення можуть надсилатися через Міжнародну організацію кримінальної поліції (Інтерпол).

3. Будь-яка Договірна Держава може, заявою на адресу Генерального Секретаря Ради Європи, повідомити про свій намір прийняти інші правила передачі повідомлень, зазначених в пункті 1 цієї Статті.

Стаття 16

Запит про виконання супроводжується оригіналом чи завіреною копією рішення, виконання якого запитується, та усіма іншими необхідними документами. Оригінал, чи завірена копія, всієї кримінальної справи або її частини надсилається до запитуваної Держави, якщо вона того вимагає. Компетентний орган запитуючої Держави гарантує можливість виконання санкції.

Стаття 17

Якщо запитувана Держава вважає, що інформація, надана запитуючою Державою, є недостатньою для застосування цієї Конвенції, вона може запитати необхідну додаткову інформацію. Вона може визначити дату для отримання такої інформації.

Стаття 18

1. Органи запитуваної Держави негайно повідомляють органи запитуючої Держави про заходи, вжиті за запитом про виконання.

2. В разі потреби органи запитуваної Держави передають органам запитуючої Держави документ, який підтверджує, що санкція виконується.

Стаття 19

1. За умов, викладених у пункті 2 цієї Статті, переклад запитів чи супровідних документів не вимагається.

2. Будь-яка Договірна Держава може, під час підписання чи здачі на зберігання документа про ратифікацію, прийняття чи приєднання, заявою на адресу Генерального Секретаря Ради Європи залишити за собою право вимагати, щоб запит та супровідні документи супроводжувалися перекладом на її власну мову чи одну з офіційних мов Ради Європи або одну з цих мов, яку вона зазначить. Інші Договірні Держави можуть вимагати взаємності.

3. Ця стаття не перешкоджає будь-яким положенням щодо перекладу запитів та супроводжуваних документів, що можуть міститися в угодах чи домовленостях, які діють чи можуть бути укладені між двома та більше Договірними Державами.

Стаття 20

Докази та документи, передані на виконання цієї Конвенції, не потребують легалізації.

Розділ 3 - Вироки, винесені у відсутність обвинуваченого, та постанови у кримінальних справах

Стаття 21

1. Якщо ця Конвенція не передбачає іншого, виконання вироків, винесених у відсутність обвинуваченого, та постанов у кримінальних справах здійснюється за тими самими правилами, що й інших вироків.

2. За винятком випадків, зазначених в пункті 3, вирок у відсутність обвинуваченого для цілей цієї Конвенції означає будь-який вирок, винесений судом в Договірній Державі після кримінального провадження, на слуханнях якого засуджена особа не була присутня особисто.

3. Без перешкод для пункту 2 Статті 25, пункту 2 Статті 26 та Статті 29 вирокими, винесеними після слухання обвинуваченого, вважаються наступні:

(а) будь-який вирок, винесений у відсутність обвинуваченого, та будь-яка постанова у кримінальній справі, які були підтвержені чи проголошені в Державі винесення вироку після розгляду заперечення засудженої особи;

(б) будь-який вирок, винесений у відсутність обвинуваченого за апеляцією, за умови що апеляція на вирок суду першої інстанції була подана засудженою особою.

Стаття 22

Будь-який вирок, винесений у відсутність обвинуваченого, та будь-яка постанова у кримінальній справі, які ще не підлягали апеляції чи запереченню, можуть, як тільки вони були винесені, бути передані запитуваній Державі з метою повідомлення та з огляду на виконання.

Стаття 23

1. Якщо запитувана Держава вважає можливим вжити заходів за запитом про виконання вироку, винесеного у відсутність обвинуваченого, або постанови у кримінальній справі (ordonance penale), вона забезпечує, аби засуджена особа була особисто поінформована про рішення, винесене в запитуючій Державі.

2. При повідомленні засудженої особи також надається інформація:

(а) про те, що запит про виконання було зроблено відповідно до цієї Конвенції;

(б) про те, що єдиним можливим засобом судового захисту є заперечення, передбачене Статтею 24 цієї Конвенції;

(с) про те, що заперечення повинно бути подано до органу, який може бути визначений; що для цілей його прийнятності заперечення має відповідати положенням Статті 24 цієї Конвенції; та що засуджена особа може просити бути заслуханою органами Держави винесення вироку;

(д) про те, що якщо заперечення не подано протягом визначеного періоду, для усіх цілей цієї Конвенції вирок вважатиметься таким, що був винесений після слухання обвинуваченого.

3. Копія повідомлення невідкладно надсилається органу, який запитував про виконання.

Стаття 24

1. Після вручення повідомлення про рішення згідно зі Статтею 23, єдиним засобом судового захисту для засудженої особи є заперечення. Таке заперечення розглядається, за вибором засудженої особи, компетентним судом запитуючої Держави, або компетентним судом запитуваної Держави. Якщо засуджена особа не зробить вибору, заперечення розглядається компетентним судом в запитуваній Державі.

2. У випадках, визначених у попередньому пункті, заперечення є прийнятним, якщо воно подане компетентному органу запитуваної Держави протягом 30 днів від дати вручення повідомлення. Цей період відраховується згідно з відповідними правилами законодавства запитуваної Держави. Компетентний орган цієї Держави невідкладно сповіщає орган, який зробив запит про виконання.

Стаття 25

1. Якщо заперечення розглядається в запитуючій Державі, засуджена особа викликається до цієї Держави на нове слухання справи. Повідомлення про явку вручається особисто не менш ніж за 21 день до нового слухання. Цей період може бути скорочено за згодою засудженої особи. Нове слухання проводиться у суді, який є компетентним у запитуючій Державі та згідно з процедурою цієї Держави.

2. Якщо засуджена особа не з'являється особисто або не представлена відповідно до законодавства запитуючої Держави, суд оголошує заперечення недійсним і його рішення передається компетентному органу запитуваної Держави. Така сама процедура виконується, якщо суд оголошує заперечення неприйнятним. В обох випадках, вирок, винесений у відсутність обвинуваченого, чи постанова у кримінальній справі для цілей цієї Конвенції вважаються такими, що були винесені після слухання обвинуваченого.

3. Якщо засуджена особа з'являється особисто чи представлена відповідно до законодавства запитуючої Держави, та якщо заперечення оголошено прийнятним, запит про виконання вважається недійсним.

Стаття 26

1. Якщо заперечення розглядається в запитуваній Державі, засуджена особа викликається для явки в цій Державі на нове слухання справи. Повідомлення про явку особисто вручається не менш ніж за 21 день до нового слухання. Цей період може бути скорочено за згодою засудженої особи. Нове слухання проводиться у суді, який є компетентним у запитуваній Державі та згідно з процедурою цієї Держави.

2. Якщо засуджена особа не являється особисто чи не представлена згідно з законодавством запитуваної Держави, суд оголошує заперечення недійсним. У такому випадку, та якщо суд оголошує заперечення неприйнятним, вирок, винесений у відсутність обвинуваченого, чи постанова у кримінальній справі, для цілей цієї Конвенції в цілому, вважаються такими, що були винесені після слухання обвинуваченого.

3. Якщо засуджена особа з'являється особисто чи представлена відповідно до законодавства запитуваної Держави, та якщо заперечення є прийнятним, дія розглядається судом як така, що вчинена в цій Державі. Однак, при закінченні строку давності судовий розгляд не може здійснюватись ні за яких обставин. Рішення суду, винесене у запитуючій Державі, вважається недійсним.

4. Будь-який захід щодо судового розгляду чи попереднього слідства, здійснений у Державі винесення вироку згідно з її законодавством та правилами, має таку ж чинність в запитуваній Державі, як ніби він був здійснений органами цієї Держави, за умови, що асиміляція не надає таким заходам більшого доказового значення, ніж вони мають у запитуючій Державі.

Стаття 27

Для цілей подання заперечення та для цілей подальшого судового розгляду, особа, засуджена вироком, винесеним у відсутність обвинуваченого, чи постановою у кримінальній справі, має право на правовий захист у випадках та на умовах, передбачених законодавством запитуваної Держави та, якщо це доречно, запитуючої Держави.

Стаття 28

Будь-які судові рішення, винесені згідно з пунктом 3 Статті 26, та виконання за ними, регулюються виключно законодавством запитуваної Держави.

Стаття 29

Якщо особа, засуджена вироком, винесеним у відсутність обвинуваченого, чи постановою у кримінальній справі, не подає заперечення, рішення, для цілей цієї Конвенції вважається таким, що було винесено після слухання обвинуваченого.

Стаття 30

Національні законодавства застосовуються у питаннях поновлення прав, якщо засуджена особа з незалежних від неї причин не дотрималася часових обмежень, передбачених Статтями 24, 25 та 26, чи не з'явилася особисто на слухання, призначеного для нового розгляду справи.

Розділ 4 - Тимчасові заходи

Стаття 31

Якщо засуджена особа перебуває в запитуючій Державі після отримання повідомлення про прийняття її запиту про виконання вироку, який передбачає позбавлення волі, така Держава, якщо вона вважає це за необхідне з метою забезпечення виконання, може заарештувати її з метою її передачі згідно з положеннями Статті 43.

Стаття 32

1. Коли запитуюча Держава запитує про виконання, запитувана Держава може заарештувати засуджену особу:

(а) якщо, за законодавством запитуваної Держави, злочин є таким, що виправдовує утримання під вартою, та

(б) якщо існує загроза укриття від правосуддя чи, у випадку винесення вироку у відсутність обвинуваченого, загроза приховування доказів.

2. Коли запитуюча Держава заявляє про свій намір зробити запит про виконання, запитувана Держава може, за заявою запитуючої Держави, заарештувати засуджену особу, за умови дотримання вимог підпунктів (а) та (б) попереднього пункту. У зазначеній заяві вказується злочин, за який винесено вирок, час та місце його скоєння, та міститься якомога точніше описання засудженої особи. Вона також має містити коротке викладення фактів, на яких ґрунтується вирок.

Стаття 33

1. Засуджена особа тримається під вартою згідно з законодавством запитованої Держави; законодавство цієї Держави також визначає умови, за яких вона може бути звільнена.

2. Особа, яка тримається під вартою, в будь-якому разі звільняється:

(а) після закінчення періоду, рівного строку позбавлення волі, накладеного вирокком;

(б) якщо вона була заарештована згідно з пунктом 2 Статті 32, та запитувана Держава не отримала протягом 18 днів з дати арешту запит разом із документами, зазначеними у Статті 16.

Стаття 34

1. Особа, яка утримується під вартою в запитованій Державі згідно зі Статтею 32, та яку викликали з'явитися перед компетентним судом запитуючої Держави відповідно до Статті 25 у зв'язку із запереченням, яке вона подала, передається з цією метою на територію запитуючої Держави.

2. Після передачі, згадана особа не утримується під вартою запитуючою Державою, якщо задовольняється умова, визначена у пункті 2 (а) Статті 33, або якщо запитуюча Держава не вимагає виконання подальшого вироку. Ця особа невідкладно повертається до запитованої Держави, якщо тільки вона не була звільнена.

Стаття 35

1. Особа, яку викликали до компетентного суду запитуючої Держави в результаті заперечення, яке вона подала, не може бути піддана переслідуванню, покаранню або затримана в зв'язку з виконанням вироку чи постанови про затримання, а також не буде обмежувана в особистій свободі з будь-якої іншої причини, в зв'язку з будь-якою дією чи злочином, які мали місце до її відбуття з території запитованої Держави та які не були зазначені у виклику, окрім випадків коли вона ясно дає на це згоду в письмовому вигляді. У випадку, визначеному у пункті 1 Статті 34, копія заяви про згоду надсилається Державі, з якої така особа була передана.

2. Положення попереднього пункту втрачають силу, якщо викликана особа, маючи можливість це зробити, не покинула територію запитуючої Держави протягом 15 днів після дати рішення по слуханню, на яке її викликали з'явитися, або якщо вона повертається на цю територію, покинувши її, не будучи викликаною знов.

Стаття 36

1. Якщо запитуюча Держава зробила запит про виконання щодо конфіскації майна, запитувана Держава може тимчасово накласти арешт на таке майно, за умови, що її законодавство передбачає накладення арешту у подібних випадках.

2. Накладання арешту проводиться відповідно до законодавства запитованої Держави, яке також визначає умови, за яких арешт може бути скасований.

Розділ 5 - Виконання санкцій

(а) Загальні положення

Стаття 37

Санкція, призначена в запитуючій Державі, виконується в запитуваній Державі не інакше як за рішенням суду запитуваної Держави. Однак, кожна Договірна Держава може дати повноваження іншим органам приймати такі рішення, якщо санкція, що потребує виконання, є лише штрафом чи конфіскацією, і якщо такі рішення можуть оскаржуватися в суді.

Стаття 38

Справа передається в суд чи орган, уповноважений згідно зі Статтею 37, якщо запитувана Держава вважає можливим вжити заходів для виконання запиту.

Стаття 39

1. До того як суд прийме рішення за запитом про виконання, засудженій особі надається можливість викласти свою думку. За заявою показання цієї особи заслуховуються судом шляхом судових доручень про допит чи особисто. Особисте слухання повинно надаватись після висловлення нею прохання про це.

2. Однак, суд може вирішувати питання про прийнятність запиту для виконання і у відсутності засудженої особи, яка зробила запит про особисте слухання, якщо вона знаходиться під вартою в запитуючій Державі. За таких умов, будь-яке рішення про заміну санкції згідно зі Статтею 44 відкладається до того часу, коли після її передачі до запитуваної Держави засуджена особа отримує можливість з'явитися перед судом.

Стаття 40

1. Суд або, у випадках, зазначених у Статті 37, орган, уповноважений згідно з Статтею 37, який займається справою, має бути впевнений:

(а) що санкція, виконання якої вимагається, встановлена в рамках Європейського судового рішення у кримінальній справі;

(b) що задовольняються вимоги Статті 4;

(c) що умова, викладена в пункті (а) Статті 6, не задовольняється чи не повинна перешкоджати виконанню;

(d) що виконанню не перешкоджає Стаття 7;

(e) що, у випадку винесення вироку за відсутності обвинуваченого чи постанови у кримінальній справі, задовольняються вимоги Розділу 3 цієї Частини.

2. Кожна Договірна Держава може покладати на суд чи орган, уповноважений згідно зі Статтею 37, розгляд інших умов виконання, передбачених цією Конвенцією.

Стаття 41

Судові рішення, прийняті відповідно до цього Розділу щодо запитуваного виконання, а також прийняті за апеляцією на рішення адміністративного органу, зазначеного в Статті 37, можуть оскаржуватись.

Стаття 42

Запитувана Держава обмежена фактами, встановленими у ході судового розгляду в тій мірі, в якій вони викладені у рішенні, або в тій мірі, наскільки воно ґрунтується на них.

(b) Положення, що безпосередньо стосуються виконання санкцій, пов'язаних з позбавленням волі

Стаття 43

Коли засуджена особа затримана в запитуючій Державі, вона, якщо інше не передбачено законодавством цієї Держави, передається запитуваній Державі, як тільки запитуюча Держава отримає повідомлення про прийняття запиту про виконання.

Стаття 44

1. Якщо запит про виконання прийнято, суд замінює санкцію, пов'язану з позбавленням волі, накладену в запитуючій Державі, санкцією, передбаченою у своєму власному законодавстві за той самий злочин. Ця санкція, з обмеженнями, викладеними в пункті 2, може за характером та тривалістю бути відмінною від тієї, що була накладена в запитуючій Державі. Якщо ця остання санкція є меншою за мінімум, який може бути встановлений відповідно до законодавства запитуваної Держави, суд не є пов'язаним цим мінімумом і накладає санкцію, що відповідає санкції, накладеній у запитуючій Державі.

2. При визначенні санкції суд не погіршує карне становище засудженої особи, що склалося в результаті рішення, винесеного у запитуючій Державі.

3. Будь-яка частина санкції, накладеної у запитуючій Державі та будь-який термін тимчасового ув'язнення, відбуті засудженою особою після винесення вироку, мають вираховуватися повністю. Це саме правило застосовується до будь-якого періоду, протягом якого засуджена особа знаходилася під вартою в запитуючій Державі, до того, як була засуджена, в тій мірі, в якій цього вимагає законодавство цієї Держави.

4. Будь-яка Договірна Держава, в будь-який час, може здати на зберігання Генеральному Секретарю Ради Європи заяву, яка надає їй, згідно з цією Конвенцією, право виконувати санкцію, яка включає позбавлення волі, такого самого характеру, що й та, яку було накладено в запитуючій Державі, навіть якщо тривалість такої санкції перевищує максимум, передбачений її національним законодавством для санкцій такого ж характеру. Тим не менш, це правило застосовується лише у випадках, коли національне законодавство цієї Держави дозволяє стосовно такого ж злочину накладання санкції щонайменше такої ж тривалості, як та, що накладається в запитуючій Державі, але яка має більш суворий характер. Санкція, накладена відповідно до цього пункту, може, якщо цього вимагає її тривалість та призначення, виконуватися у виправному закладі, призначеному для виконання санкцій іншого характеру.

(с) Положення, що безпосередньо стосуються виконання штрафів та конфіскацій

Стаття 45

1. Якщо запит про виконання штрафу чи конфіскації суми грошей прийнято, суд чи орган, уповноважений згідно зі Статтею 37, конвертує таку суму у валюту запитованої Держави за курсом обміну, що діє в той час, коли приймається рішення. Він, таким чином, фіксує суму штрафу, чи суму, яку треба конфіскувати, яка, тим не менш, не перевищує максимальну суму, встановлену її власним законодавством за такий самий злочин, чи за відсутності такого встановленого максимуму, не перевищує максимальну суму, яка звичайно накладається у запитованій Державі стосовно подібного злочину.

2. Однак, суд чи орган, уповноважений згідно зі Статтею 37, може затвердити вирок у вигляді штрафу чи конфіскації, у сумі, що була накладена у запитуючій Державі, якщо така санкція не передбачена законодавством запитованої Держави за той самий злочин, але це законодавство дозволяє накладання більш суворих санкцій. Таке саме правило застосовується, якщо санкція, накладена у запитуючій Державі, перевищує максимум, визначений у законодавстві запитованої Держави за той самий злочин, але це законодавство дозволяє накладання більш суворих санкцій.

3. Будь-яка пільга щодо часу сплати чи сплати по частинах, яка надається в запитуючій Державі, надаватиметься в запитованій Державі.

Стаття 46

1. Коли запит про виконання стосується конфіскації певного предмета, суд чи орган, уповноважений згідно зі Статтею 37, може дати наказ про конфіскацію цього предмета лише якщо така конфіскація дозволяється законодавством запитованої Держави за той самий злочин.

2. Однак, суд чи орган, уповноважений згідно зі Статтею 37, може затвердити конфіскацію, постанову про яку було винесено в запитуючій Державі, коли ця санкція не передбачена у законодавстві запитованої Держави за той самий злочин, але законодавство дозволяє накладання більш суворих санкцій.

Стаття 47

1. Доходи від штрафів та конфіскацій сплачуються в державні фонди запитованої Держави без шкоди для будь-яких прав третіх сторін.

2. Конфісковане майно, яке становить особливий інтерес, може бути передано до запитуючої Держави, якщо вона вимагає цього.

Стаття 48

Якщо штраф не може бути стягнутим, суд запитованої Держави може накласти альтернативну санкцію, пов'язану з позбавленням волі, якщо законодавство обох Держав передбачає це в таких випадках, якщо тільки запитуюча Держава чітко не обмежила запит лише стягненням штрафу. Якщо суд вирішує накласти альтернативну санкцію, пов'язану з позбавленням волі, застосовуються наступні правила:

(a) Якщо заміна штрафу на санкцію, пов'язану з позбавленням волі, вже призначена у вироку, проголошеному в запитуючій Державі, чи безпосередньо в законодавстві цієї Держави, суд запитованої Держави визначає характер та тривалість такої санкції згідно з нормами, викладеними у її власному законодавстві. Якщо санкція, пов'язана з позбавленням волі, яка вже встановлена в запитованій Державі, є меншою, ніж мінімум, який може бути накладений відповідно до законодавства запитованої Держави, суд не пов'язаний цим мінімумом і накладає санкцію, що відповідає санкції, встановленій у запитуючій Державі. При визначенні санкції суд не погіршує карне положення засудженої особи, що склалося в результаті рішення, винесеного в запитуючій Державі.

(b) В усіх інших випадках, суд запитованої Держави конвертує штраф згідно із своїм власним законодавством, дотримуючись обмежень, встановлених законодавством запитуючої Держави.

(d) Положення, що безпосередньо стосуються позбавлення прав

Стаття 49

1. Якщо зроблено запит про виконання позбавлення прав, то накладене у запитуючій Державі позбавлення прав може виконуватися в запитованій Державі лише якщо законодавство останньої Держави дозволяє позбавлення прав за злочин, про який йде мова.

2. Суд, який розглядає справу, оцінює доцільність виконання позбавлення прав на території своєї власної Держави.

Стаття 50

1. Якщо суд видає розпорядження про виконання позбавлення прав, він визначає його тривалість в межах, встановлених його власним законодавством, але воно не може перевищувати межі, встановлені у вироку, винесеному в запитуючій Державі.

2. Суд може видати розпорядження про виконання позбавлення прав лише стосовно деяких прав, позбавлення або призупинення яких було встановлено.

Стаття 51

Стаття 11 не застосовується до позбавлення прав.

Стаття 52

Запитована Держава має право поновити засуджену особу в правах, яких вона була позбавлена згідно з рішенням, прийнятим на виконання цього Розділу.

Частина III - Міжнародні наслідки європейських судових рішень у кримінальних справах

Розділ 1 - *Ne bis in idem*

Стаття 53

1. Особа, щодо якої було винесено європейське судове рішення у кримінальній справі, не може за ту саму дію переслідуватися, бути покараною чи підлягати виконанню санкції в іншій Договірній Державі:

(a) якщо вона була виправдана;

(b) якщо накладена санкція:

(i) була повністю виконана чи виконується, чи

(ii) була повністю, або відносно її невиконаної частини, піддана помилуванню чи амністії, чи

(iii) не може надалі виконуватися за давністю часу;

(c) якщо суд засудив правопорушника без призначення санкції.

2. Тим не менш, Договірна Держава, якщо тільки провадження не було запитано нею самою, не зобов'язана визнавати наслідки *ne bis in idem*, якщо дія, яка стала підставою для вироку, була спрямована проти особи, чи установи, чи будь-чого, що має державний статус в цій Державі, або якщо суб'єкт вироку сам має державний статус в цій Державі.

3. Більш того, будь-яка Договірна Держава, де дія була вчинена чи вважається такою відповідно до законодавства цієї Держави, не зобов'язана визнавати наслідки *ne bis in idem*, якщо тільки вона сама не зробила запит про це провадження.

Стаття 54

Якщо нове провадження починається проти особи, яка в іншій Договірній Державі була покарана за ту саму дію, тоді будь-який період позбавлення волі, що виникає з виконаного вироку, має вираховуватися з санкції, яка може бути накладена.

Стаття 55

Цей Розділ не перешкоджає застосуванню більш широких внутрішніх положень, пов'язаних з наслідками *ne bis in idem*, щодо іноземних кримінальних вироків.

Розділ 2 - Прийняття до уваги

Стаття 56

Кожна Договірна Держава приймає таке законодавство, яке вона вважає за доцільне, для того, щоб надати можливість своїм судам при винесенні вироку брати до уваги будь-яке попереднє європейське судове рішення у кримінальній справі, винесене за інший злочин, після слухання звинуваченого, з тим, щоб додати до цього вироку усі чи деякі наслідки, які її законодавство надає вирокам, винесеним на її території. Вона визначає умови, за яких такий вирок береться до уваги.

Стаття 57

Кожна Договірна Держава приймає таке законодавство, яке вона вважає за доцільне, для того, щоб дозволити прийняття до уваги будь-якого європейського судового рішення у кримінальній справі, винесеного після слухання обвинуваченого, щоб зробити можливим часткове або повне застосування позбавлення прав, передбаченого її законодавством щодо вироків, винесених на її території. Вона визначає умови, за яких такий вирок береться до уваги.

Частина IV - Заключні положення

Стаття 58

1. Ця Конвенція відкрита для підписання Державами-членами, які представлені в Комітеті Міністрів Ради Європи. Вона підлягає ратифікації чи прийняттю. Документи про ратифікацію чи прийняття здаються на зберігання Генеральному Секретарю Ради Європи.
2. Конвенція набуває чинності через три місяці після дати здачі на зберігання третього документа про ратифікацію чи прийняття.
3. Для Держави, яка підписала, а потім ратифікувала чи прийняла Конвенцію, вона набуває чинності через три місяці після дати здачі на зберігання її документа про ратифікацію чи прийняття.

Стаття 59

1. Після набуття чинності цієї Конвенцією, Комітет Міністрів Ради Європи може запросити будь-яку Державу, яка не є її членом, приєднатися до неї, за умови що резолюція, що містить таке запрошення, отримала одностайну згоду членів Ради, які ратифікували Конвенцію.
2. Таке приєднання здійснюється шляхом передачі на зберігання Генеральному Секретарю Ради Європи документа про приєднання, який набуває чинності через три місяці після дати його здачі на зберігання.

Стаття 60

1. Будь-яка Договірна Держава може, під час підписання чи здачі на зберігання документа про ратифікацію, прийняття чи приєднання, визначити територію чи території, до яких застосовується ця Конвенція.
2. Будь-яка Договірна Держава може, під час здачі на зберігання документа про ратифікацію, прийняття чи приєднання чи будь-коли пізніше заявою на ім'я Генерального Секретаря Ради Європи, поширити цю Конвенцію на будь-яку іншу територію чи території, визначені в заяві, за чиї міжнародні відносини вона відповідає чи від імені яких вона уповноважена брати зобов'язання.
3. Будь-яка заява, зроблена згідно з попереднім пунктом стосовно будь-якої території, вказаної в цій заяві, може бути відкликана згідно з процедурою, викладеною в Статті 66 цієї Конвенції.

Стаття 61

1. Будь-яка Договірна Держава може, під час підписання чи здачі на зберігання документа про ратифікацію, прийняття чи приєднання, заявити, що вона буде використовувати одне чи більше застережень, визначених в Додатку I до цієї Конвенції.
2. Будь-яка Договірна Держава може повністю або частково зняти застереження, яке вона зробила згідно з попереднім пунктом, шляхом заяви на ім'я Генерального Секретаря Ради Європи, яка набуває чинності від дати її отримання.
3. Договірна Держава, яка зробила застереження щодо будь-якого з положень цієї Конвенції, не може вимагати застосування цього положення будь-якою іншою Державою; однак вона може, якщо її застереження є частковим чи умовним, вимагати застосування цього положення в тій мірі, в якій вона приймає його.

Стаття 62

1. Будь-яка Договірна Держава може в будь-який час, заявою на ім'я Генерального Секретаря Ради Європи, встановити правові положення для включення в Додатки II та III до цієї Конвенції.

2. Про будь-які зміни національних положень, перелічених в Додатках II та III, повідомляється Генеральному Секретарю Ради Європи, якщо такі зміни роблять інформацію в цих Додатках неточною.

3. Будь-які зміни, зроблені в Додатках II та III із застосуванням попередніх пунктів, набувають чинності для кожної Договірної Держави через один місяць після дати повідомлення про них Генеральному Секретарю Ради Європи.

Стаття 63

1. Кожна Договірна Держава, під час здачі на зберігання документа про ратифікацію, прийняття чи приєднання, надає Генеральному Секретарю Ради Європи відповідну інформацію про санкції, які можуть застосовуватися в цій Державі та їх виконання, для цілей застосування цієї Конвенції.

2. Про будь-яку подальшу зміну, яка робить інформацію, надану згідно з попереднім пунктом, неточною, також повідомляється Генеральному Секретарю Ради Європи.

Стаття 64

1. Ця Конвенція не впливає ні на права та зобов'язання, що витікають з договорів про екстрадицію та міжнародних багатосторонніх Конвенцій щодо особливих питань, ні на положення щодо питань, які регулюються в цій Конвенції та які містяться в інших існуючих Конвенціях між Договірними Державами.

2. Договірні Держави не можуть укласти двосторонні та багатосторонні угоди одна з одною по питаннях, які регулюються цією Конвенцією, окрім як з метою доповнення її положень чи полегшення застосування принципів, що містяться в ній.

3. Однак якщо дві чи більше Договірних Держав вже встановили свої відносини в цьому питанні на основі однакового законодавства, чи встановили свою спеціальну систему, чи якщо вони зроблять це в майбутньому, вони мають право регулювати ці відносини відповідним чином, незважаючи на умови цієї Конвенції.

4. Договірні Держави, які перестають застосовувати умови цієї Конвенції до їх взаємних відносин у цьому питанні, повідомляють про це Генерального Секретаря Ради Європи.

Стаття 65

Європейський Комітет з Проблем Злочинності Ради Європи інформується про застосування цієї Конвенції та робить все необхідне для полегшення дружнього врегулювання будь-яких суперечок, які можуть виникнути при її виконанні.

Стаття 66

1. Ця Конвенція є чинною невизначений час.

2. Будь-яка Договірна Держава може, у тому, що її стосується, денонсувати цю Конвенцію шляхом повідомлення на ім'я Генерального Секретаря Ради Європи.

3. Така денонсація набуває чинності через шість місяців після дати отримання Генеральним Секретарем такого повідомлення.

Стаття 67

Генеральний Секретар Ради Європи сповіщає Держави-члени, представлені в Комітеті Міністрів Ради, та будь-яку Державу, що приєдналася до цієї Конвенції, про:

- (a) будь-яке підписання;
- (b) будь-яку заяву на зберігання документа про ратифікацію, прийняття чи приєднання;
- (c) будь-яке набуття чинності цією Конвенцією згідно зі Статтею 58;
- (d) будь-яку заяву, отриману згідно з пунктом 2 Статті 19;
- (e) будь-яку заяву, отриману згідно з пунктом 4 Статті 44;
- (f) будь-яку заяву, отриману згідно зі Статтею 60;
- (g) будь-яке застереження, зроблене згідно з положеннями пункту 1 Статті 61, та зняття такого застереження;
- (h) будь-яку заяву, отриману згідно з пунктом 1 Статті 62, та будь-яке подальше повідомлення, отримане згідно з пунктом 2 тієї ж Статті;
- (i) будь-яку інформацію, отриману згідно з пунктом 1 Статті 63, та будь-яке подальше повідомлення, отримане згідно з пунктом 2 тієї ж Статті;
- (j) будь-яке повідомлення про двосторонні чи багатосторонні угоди, укладені згідно з пунктом 2 Статті 64 чи про однакове законодавство, введене згідно з пунктом 3 Статті 64;
- (k) будь-яке повідомлення, отримане згідно зі Статтею 66, та дату, з якої денонсація набуває чинності.

Стаття 68

Ця Конвенція та заяви і повідомлення, дозволені нею, застосовуються лише до виконання рішень, винесених після набуття чинності цією Конвенцією між Договірними Державами, яких це стосується.

На посвідчення чого нижчепідписані належним чином на те уповноважені представники підписали цю Конвенцію.

Вчинено в Гаазі 28 травня 1970 року, англійською і французькою мовами, причому обидва тексти є однаково автентичними, в одному примірнику, який зберігається в архіві Ради Європи. Генеральний секретар Ради Європи надсилає засвідчені копії кожній з Держав, що підписали та приєдналися до цієї Конвенції.

Додаток I

Кожна Договірна Держава може заявити, що вона залишає за собою право:

- (a) відмовити у виконанні, якщо вона вважає, що вирок пов'язаний з фінансовим чи релігійним злочином;
- (b) відмовити у виконанні санкції за дію, стосовно якої згідно з законодавством запитованої Держави може вживати заходів лише адміністративний орган;
- (c) відмовити у виконанні європейського судового рішення у кримінальній справі, яке органи запитуючої Держави винесли в той час, коли, згідно з її власним законодавством, кримінальне провадження стосовно злочину, який покарано вирок, було б неможливе через давність часу;
- (d) відмовити у виконанні санкцій, винесених у відсутність обвинуваченого та постановою у кримінальній справі, чи тільки одну з цих категорій рішень;
- (e) відмовити у застосуванні положень Статті 8, коли ця Держава має оригінальну юрисдикцію, та визнавати в таких справах лише еквівалентність дій, що переривають чи призупиняють обмеження строку давності, встановлене в запитуючій Державі;
- (f) визнавати застосування лише одного з двох Розділів Частини III.

Додаток II - Перелік злочинів, інших, ніж ті, що регулюються кримінальним законодавством

Наступні злочини асимілюються до злочинів, згідно з кримінальним законодавством:

У Франції: Будь-яка протиправна поведінка, санкціонована "*contravention de grande voirie*";

У Федеративній Республіці Німеччини: Будь-яка протиправна поведінка, яка регулюється згідно з процедурою, викладеною в Законі про порушення Правил (Gesetz über Ordnungswidrigkeiten) від 24 травня 1968 року (BGBl 1968, I 481);

В Італії: Будь-яка протиправна поведінка, до якої застосовується Закон N 317 від 3 березня 1967 року.

Додаток III

Перелік постанов у кримінальній справі (*ordonances penales*)

Австрія

Strafverfugung (статті 460-62 Кримінально-процесуального кодексу).

Данія

Bodeforelaeg чи Udenretlig bodevedtagelse (стаття 931 Закону про справляння правосуддя).

Франція

1. Amende de Composition (статті 524-528 Кримінально-процесуального кодексу, доповнені статтями R 42 - R 50).

2. Ordonnance penale застосовується тільки в департаментах Ба-Рен, О-Рен і Мозель.

Федеративна Республіка Німеччина

1. Strafbefehl (статті 407-412 Кримінально-процесуального кодексу).

2. Strafverfugung (стаття 413 Кримінально-процесуального кодексу).

3. Bussgeldbescheid (статті 65-66 Закону від 24 травня 1968 року - BGBL 1968 I, 481).

Італія

1. Decreto penale (статті 506-510 Кримінально-процесуального кодексу).

2. Decreto penale у фінансових питаннях (Закон від 7 січня 1929 року, N 4).

3. Decreto penale в навігаційних питаннях (статті 1242-43 Навігаційного кодексу).

4. Рішення, винесене згідно з Законом N 317 від 3 березня 1967 року.

Люксембург

1. Ordonnance penale (Закон від 31 липня 1924 року про організацію "ordonnances penales").

2. Ordonnance penale (стаття 16 Закону від 14 лютого 1955 року про рух на публічних автомагістралях).

Норвегія

1. Forelegg (стаття 287-290 Закону про судовий процес в кримінальних справах).

2. Forenklet forelegg (стаття 31 В Кодексу дорожнього руху від 18 червня 1965 року).

Швеція

1. Strafforelaggande (Розділ 48 Процесуального кодексу).

2. Forelaggande av ordningsbot (Розділ 48 Процесуального кодексу).

Швейцарія

1. Strafbefehl (Ааргау, Бале-каунтрі, Бале-таун, Шаффхаузен, Швиц, Урі, Цуг, Цюріх)
Ordonnance penale (Фрібург, Вале).
2. Strafantrag (Нижній Унтервальден).
3. Strafbescheid (Сен-Гален).
4. Strafmandat (Берн, Граубюнден, Солотурн, Верхній Унтервальден).
5. Strafverfügung (Аппенцель Аутер Роден, Гларус, Шаффхаузен, Тюргау).
6. Abwandlungserkenntnis (Люцерна).
7. Bussenentscheid (Аппенцель іннер Роден).
8. Ordonnance de condamnation (Вауд).
9. Mandat de repression (Нойшатель).
10. Avis de contravention (Женева, Вауд).
11. Prononce préfectoral (Вауд).
12. Prononce de contravention (Вале).
13. Decreto di accusa (Тічіно).

Туреччина

Seza Kararnamesi (Статті 386-391 Кримінально-процесуального кодексу) та всі інші рішення, якими адміністративні органи накладають санкції.